

El senyor president:

Gracias. (*Veus*)

Señorías, por favor. (*Veus*) Señorías, señorías, ruego silencio.

Señor Ciscar. (*Se sent una veu que diu: «¡Hala!, alto y claro, ¿eh?»*)

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Nou de cada deu euros dels pressupostos de La Generalitat (*se sent una veu que diu: «Ya está...»*) van a sanitat, cultura i benestar social. (*Se sent una veu que diu: «Argumentario.»* Se sent una altra veu que diu: «¿Y a los sueldos no?»)

I els gastos, les assignacions que rep el Grup Parlamentari Popular són clares i diàfanes. Estan en la comptabilitat del partit, (*aplaudiments*) fiscalitzades pel Tribunal de Comptes i són legals. (*Veus*)

El que no sabem és què fan vostés en eixa assignació, (*veus*) que desvien i no donen comptes. (*aplaudiments*) Tinguen la valentia de publicar-ho tot, tot. (*Veus*) I menys hipocresia.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Señorías, pasamos a la pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís.

Té la paraula... (*Remors*) Si me fan el favor de guardar silenci, senyories, per favor. Té la paraula el senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Molt bon dia.

El senyor president:

Bon dia.

Silenci, per favor. (*Remors*)

Perdone, senyor Morera. *Señorías, por favor. Señorías... Vale.*

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Molt honorable president de La Generalitat.

¿Com es celebraven les juntes d'accionistes de les empreses públiques on participa el Consell com a accionista i, en concret, Radiotelevisió Valenciana? ¿S'avaluava el desviament del pressupost?

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera, las reuniones del Consell como..., estando constituidas como juntas de accionistas, hacen las funciones propias de la junta de accionista.

Lo que hace referencia a fiscalización y control de las cuentas lo tiene que hacer el consejo de administración, que es a quien le corresponde y le compete. (*aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señor presidente.

Señor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, vosté no ha contestat.

Fa un any que vosté va decidir tancar Radiotelevisió Valenciana. Vosté nomena el consell d'administració i vosté aprova els comptes públics, en este cas de Radiotelevisió Valenciana.

¿Sap vosté l'aprovació que va fer vosté de 2011 dels comptes de Radiotelevisió Valenciana? ¿Sap vosté quin va ser el desviament del pressupost? Més de sis-cents milions d'euros, quasi set-cents. 691 milions d'euros.

¿Sap vosté que el dilluns la fiscalia va imputar l'expresident de Les Corts, el senyor Juan Cotino, per prevaricació, per tràfic d'influències, per malversació de cabals públics, per *cohecho* —en valencià sona millor: per suborn—, perquè va participar ell com a element nuclear —diu el fiscal—, el que «cortaba el bacalao», en el que se suposa eixos delictes amb motiu de la visita del papa i la fundació Encuentro i que va contractar Teconsa a través de Radiotelevisió Valenciana? I sap què diuen? Que ell no era l'administrador de dret, sinó de fet. Què vol dir això? Que quan vosté aprova els comptes públics d'una societat pública valenciana i a consciència es vota els pressupostos i els avala amb el seu vot, vosté de fet està previsiblement incorrent en alguns delictes. És el que ha passat en els últims anys, el motiu de la trama que ha tingut com a objecte saquejar les arques públiques. I, per tant, vosté té ací l'obligació d'explicar-nos que, quan li arribava a vosté el desviament de les arques públiques d'eixes societats i empreses públiques, per què els aprovaven? Per què decidien vostés ampliar el capital? I per què decidien que foren tot el poble valencià el que assumira eixe dèficit i s'incorporara com a deute públic?

Li pregunte: no creu necessari vosté que fem una auditoria del deute públic valencià? Perquè el deute públic valencià en gran mesura està en este tipus de decisions. Sap vosté quants diners, quants milions d'euros en ampliacions de capital de societats i empreses que han extralimitat el pressupost públic aprovat ací en els últims anys hem tingut i està acreditat com a deute públic valencià? 6.000 milions d'euros. Vosté és l'administrador de fet. Estan passant coses molt curioses, no només en Radiotelevisió Valenciana, que per culpa seua la van tancar, sinó en CIEGSA, en CACSA.

Vol que parlem de CACSA? Sap vosté que han imputat també el senyor vicealcalde de València, Alfonso Grau, per se administrador no de dret —van delegar, van deixar que foren els altres els que no prengueren la decisió directa—, sinó de fet, de fet. I eixe concepte és molt important. I sap per què? Perquè no ha de buscar vosté ningun talp més. Són els alts càrrecs que estan en desbandada, fugint, als quals de fet vosté i el seu predecessor, senyor Camps, que tampoc ha vingut hui, els van dir, «contracteu, tireu-li» a l'Institut Nóos. I vostés amagats. Vostés no donen la cara.

Però, de fet, són vostés els que els han dit als alts càrrecs imputats, senyor Luis Lobón, Jorge Vela, els que se n'estan anant perquè saben que han rebut ordres, i ara tots saben el

que estan testimoniant els directors de la ràdio i la televisió pública valenciana? Que ells rebien ordres de dalt. Qui indicava a estes persones que vulneraren el pressupost? Ha vingut vosté a donar-mos ací una lliçó del pressupost? Però si vosté estava animant que es botaren el pressupost públic aprovat per estes Corts. Això és una estafa. El pressupost del 2014, senyor president, ja se l'han botat vosté en 1.400 en desviació de capital. Però qui animava els alts càrrecs, alguns d'ells imputats, a dir: «Contracteu la mascota, açò, allò altre»? Qui? Ens ho pot dir? Farem l'auditoria del deute?

I, per cert, senyor president, vosté ja li ha reclamat al senyor López Jaraba que ens torne els diners en les seues fartades, en diners públics valencians? Li ho ha demanat? Li ho pregunte directament. I sap per què li ho pregunte? Perquè si no contesta a això de l'auditoria i si no dóna una explicació racional per què vostés s'han botat el pressupost, deixant que les societats i les empreses públiques incorregueren en una actuació des del nostre punt de vista...

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...il·legal, vosté serà cooperador necessari. I, senyor president, vosté en Valmor, CIEGSA, Radiotelevisió Valenciana, pot acabar sent imputat.

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Responga vosté i no arribem a eixe punt.

El senyor president:

Gràcies, senyor Morera.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.
Estamos muy acostumbrados a sus futuribles y también a sus amenazas, señor Morera,...

El senyor president:

Señorías...

El senyor president del Consell:

...pero le voy a decir que el éxito de las mismas va a ser como las anteriores: no se va a cumplir ninguna de las predicciones que usted va a hacer. (*Aplaudiments*) Ninguna. Fíjese su acierto. Acuérdesse. «Ustedes la semana que viene van a ser rescatados.» La semana que viene. La primera.

El senyor president:

Señorías...

El senyor president del Consell:

«Ustedes» –refiriéndose al pleno del Consell– van a tener que responder personalmente con su patrimonio.» Pero es que no ha acertado ni una, señor Morera. Ese es su problema. Al final, fíjese, nuestra responsabilidad es la de gobierno, y hacer que las cosas funcionen. Y también perseguir aquello que está mal, y por eso nos personamos, para poder recuperar aquel dinero que se haya podido vulnerar a todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. Y por eso lo hacemos, señor Morera.

Y a la hora de gobernar tenemos que tomar decisiones complicadas, y esas cuestiones de eficiencia que hemos mostrado en la administración en los últimos años lo ponen claramente de manifiesto. Ustedes tampoco han colaborado en nada. Pero digo que todas las decisiones se toman en los consejos de administración, y usted lo debería saber. Y las cuentas están fiscalizadas de forma permanente por la Sindicatura de Cuentas. Esa es la realidad, señor Morera.

No tiene que hacer equilibrios, ni decir aquí que hay opacidad en las cuentas de la Generalitat valenciana, porque todas están fiscalizadas y auditadas. Y la responsabilidad de este gobierno es que las cosas funcionen lo mejor posible, y sobre todo resolver desequilibrios del pasado. Y aquellos gastos que en estos momentos no nos podemos permitir, dejarlos de lado, que es lo que he hecho, por cierto, no contando con su apoyo en ningún caso, señor Morera.

Y por eso, en estos momentos, porque hemos hecho las cosas que había que hacer, podemos destinar nuestro presupuesto a aquello que nos preocupa, que es atender de mejor manera a las personas. Ese incremento de la renta garantizada de ciudadanía, o el incremento del número de dependientes. O el poder posibilitar que hayan más recursos para aquellas personas que más lo necesitan. Esa es la realidad de este gobierno y de este grupo parlamentario: apoyar aquellas medidas que lo que hacen es beneficiar a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. Pero usted está en otras cosas, y desde luego le puedo asegurar que vamos a seguir trabajando para reducir los gastos que no son adecuados en estos momentos, como lo hemos hecho, tomando decisiones muy complicadas y sobre todo garantizando a todos los ciudadanos que vamos a seguir trabajando para que haya crecimiento, para que haya empleo y para que sigan habiendo recursos para aquellas personas más necesitadas. No tenga usted ninguna duda. Y si la tiene, a los tribunales, señor Morera. Vaya a los tribunales. Nosotros colaboraremos con la justicia, como lo estamos haciendo. No tiene usted ninguna duda. Pero no venga aquí... (*remors*)

El senyor president:

Señorías.

El senyor president del Consell:

...a amenazar ni a hacer futuribles que no se cumplen en ninguno de los casos que usted nos ha anunciado con anterioridad. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señor...
Señora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Bon dia, gràcies president.

Senyor Fabra, l'11 de novembre de 2013 li vam demanar l'acta del Consell reunit com a junta general el 7 de novembre de 2013, en què va nomenar director general i membres del Consell d'Administració de Radiotelevisió Valenciana. El Consell ens va donar una certificació de l'acta firmada pel senyor Ciscar. El 9 de gener vam tornar a demanar l'acta, i el Consell ens va contestar que les reunions del Consell tenen caràcter reservat. El 13 de març de 2014 tornem a demanar-la, i ens diuen que no resulta ajustat a dret exigir les actes del consell. I el 5 de maig tornem a demanar l'acta, recordant que en eixe moment actuaven com a junta general, no com a Consell, i aleshores ens diuen que bé, que «si esto ya, pues ya, pues si esto ya». Això és el que mos contesten vostés.

Per tant, jo li pregunte: què amaga vosté, senyor Fabra? No volen que se sàpiga qui va assistir a la reunió, i per això amaguen l'acta? O és que eixa reunió mai va existir i la van fer per telèfon? Si és així, ha falsificat el senyor Ciscar una certificació d'una acta que no existix? I en cas contrari, pensen donar-nos-la?

El senyor president:

Gràcies, gràcies. Moltes gràcies, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Al zero, eh?

El senyor president:

Honorable vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Hui vosté en matèries jurídiques... Primer el senyor Morera, en això dels administradors de fet, i ara vosté amb el que està diguent, demostren una ignorància jurídica supina.

Miren vostés, com es prenen els acords en les juntes d'accionistes de les empreses públiques? Aplicant la llei de societats de capitals i els estatuts de cada una de les societats. I quan el Consell és soci únic, no és cada conseller, és el Consell, i en eixe cas el que ha d'haver com en qualsevol òrgan col·legiat és quòrum, quòrum per a prendre les decisions com a junta general d'accionistes. A partir d'ahí tinga vosté l'absoluta tranquil·litat que tots els acords es prenen conforme a llei i presencialment en el quòrum que necessita el ple del Consell.

Evidentment jo entenc que vostés estan pensant més en les seues primàries que en altres coses. (*Protestes*) Després d'onze mesos no s'aclarixen. Si no s'aclarixen en una cosa tan senzilla com unes primàries internes, com van a aclarir-se en qüestions de Radiotele... (*Aplaudiments*) (*El president desconnecta el micròfon del conseller*)

El senyor president:

Gràcies, gràcies, senyor vicepresident.
Senyor Ferri, té la paraula vosté.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Hem parlat de serveis públics que desapareixen fraudulentament, i ara parlarem de serveis públics que es privatitzen per omplir la butxaca d'uns pocs a costa dels diners de la gent.

Senyor Fabra, vosté passa la seua ITV? Si no ho fa, jo li ho explique. La *i-te-uve*, en valencià *i-te-ve*. Del primer que se n'adonará és que paguem una de les ITV més cares de tot l'estat. Abans era la més cara. I també vorà que ha de passar una prova, la de sonometria, i que ha de pagar per ella. Cap altre territori de l'estat ho fa, perquè és una prova inútil i, segons la directiva de la Unió Europea, una prova opcional. Ho diu un informe tècnic de la conselleria del senyor Buch, i el que passa és que la senyora Bonig no vol eliminar-la. Potser perquè l'ombra del senyor Blasco encara està molt present en eixa conselleria.

Senyor Fabra, conteste'm vosté, perquè si m'ha de contestar algun dels dos consellers, no es ficaran d'acord. I la pregunta és: per què no eliminen la prova? Per què fan pagar a la ciutadania les baralles entre el senyor Buch i la senyoria Bonig?

El senyor president:

Senyoria... Perdó, senyor conseller, perdone un segon. Independentment de la resposta del conseller, recorde que reglamentàriament la pregunta ha de tindre a vore en la... (*Remors*). Només és un record. Jo dic... El reglament, senyories, el reglament fa referència sempre a la pregunta, i mai a la resposta. (*Remors, protestes i aplaudiments*)

Moltes gràcies, senyories, moltes gràcies, moltes gràcies. Moltes gràcies per la seua ovació, i a continuació escoltarem el senyor conseller.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

Muchas gracias, presidente.

Señor Ferri, no sé si se ha estudiado usted las últimas tarifas de la ITV, pero ya no somos ni de lejos los más caros de España. Precisamente el Consell del presidente Fabra somos los que hemos bajado las tarifas y ahora estamos en un nivel normal. Ustedes, que respetan el medio ambiente, no debería saberles mal que se compruebe el ruido, que es obligatorio para motocicletas y otros vehículos, y es verdad que para coches es opcional. Y nosotros en la Comunidad Valenciana hemos decidido comprobarlo para coches. Y aunque hoy no lo ha mencionado, usted es ingeniero industrial...

El senyor president:

Señor Ferri...

El senyor conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

...y sabe perfectamente que, aunque no haya fallo mecánico, si un tubo de escape está deteriorado, puede hacer ruido. Por tanto, una prueba que al usuario al final les está costando dos euros y que protege el medio ambiente y el bienestar de los vecinos, es una prueba razonable. Y sumándole el coste de esa prueba, seguimos sin ser caros. Estamos en el punto

medio del coste. Por tanto, no se invente cosas que no son realidad. Tenemos la mejor inspección técnica de vehículos de España, porque es la que más garantías da (*remors*) para el vehículo...

El senyor president:

Señorías...

El senyor conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

...y a un precio que es equivalente al de otras comunidades autónomas...

El senyor president:

Señorías, por favor.

El senyor conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

...con más pruebas.
Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias.

Perdón, señorías de la oposición. No debería haber dejado pasar esos segundos, pero es que, claro. (*Veus*) No debería, no debería haberlo dejado pasar. No debería. Les pido disculpas, les pido disculpas. Les pido disculpas, porque estaba pensando en que ahora tiene que intervenir la señora Sanz, del Grupo Parlamentario Esquerra Unida, y hay una cuestión previa que iba a plantear. Por esa razón he tenido este pequeño despiste. Señor Rubio, si le he ofendido particularmente, lo siento. (*Veus*)

Señora Sanz, tiene usted la palabra.

La senyora Sanz Alonso:

Señor Font de Mora, señor presidente, le había solicitado la posibilidad de intervenir unos segundos, bueno, unos minutos por un tema de protocolo.

Señorías, ustedes sabrán que en mi organización, en Esquerra Unida, se han realizado una primarias y hemos elegido lo que serán las listas autonómicas que concurrirán en las próximas elecciones y, también, la candidatura a la presidencia de La Generalitat.

En ese sentido, mi compañero y diputado, Ignacio Blanco, ha tenido el respaldo para ostentar la candidatura a la presidencia y, por lo tanto, es mi voluntad que en el grupo parlamentario, en estas Cortes, en las Cortes Valencianas, él pase a ostentar la portavocía de mi grupo, la sindicatura y, por lo tanto, es una propuesta que está ya en el orden del día de mi grupo que respalda y de mi organización.

Por lo tanto, para mí va a ser un honor decirles que hasta ahora he podido ostentar la representación de mi organización, que yo sé que él va a tener el mismo respaldo y el mismo trato impecable que yo he obtenido de todos ustedes como síndica, de todos los síndicos, de los grupos parlamentarios, de todos ustedes como diputados y diputadas, de la mesa, del Consell, en la medida que hemos tenido una relación y, por lo tanto, sé que la cosa continuará exactamente igual.

También, decirles que durante estos cinco años me he sentido orgullosa de representar la voz de mi organización en esta cámara, que, además, esto no es una despedida, no es un punto y aparte tan siquiera, es un punto y seguido en mi compromiso político porque yo sigo en la cámara, sigo trabajando por trasladar aquí las opiniones de mi organización, las opiniones de la calle, sigo trabajando aquí y seguiré aprendiendo de lo que aquí se hace, de lo que aquí se debate, de lo que aquí se aporta porque nos enriquece a todos y, además, trabajando por mejorar la vida de los valencianos y de las valencianas, trabajando por un futuro democrático, justo y de bienestar para el País Valenciano, que ese es mi objetivo y que –creo– compartimos la mayor parte de todos nosotros, por no decir todos en general.

Muchísimas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias, señora Sanz.
Muchas gracias, señorías.
A continuación, formule, por favor, su pregunta.

La senyora Sanz Alonso:

Muy bien.

Mire, señor presidente, después de conocer lo que está costando el cierre de Radiotelevisión Valenciana y de las dificultades para su liquidación, ¿sigue usted concibiendo que cerrar Radiotelevisión Valenciana fue la mejor opción?, ¿fue una buena opción?

El senyor president:

Muchas gracias, señora Sanz.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señora Sanz, también queremos nosotros agradecerle su talento y su contribución a que el debate en esta cámara sea plural, enriquecedor y, sobre todo, respetuoso, así que cuenta con el reconocimiento y agradecimiento de todo mi grupo. (*Aplaudiments*)

También, felicitar al señor Blanco por esa responsabilidad que a partir de ahora tiene, estoy convencido que seguirá el camino de la señora Sanz y que podremos, entre todos, aportar soluciones a los problemas que tienen los ciudadanos.

Señora Sanz, la decisión de televisión valenciana fue muy complicada, lo he dicho en multitud de ocasiones, era la solución menos mala y era evitar el tener una peor solución. La coyuntura económica que había en ese momento imposibilitaba el poder continuar con un gasto que no nos podíamos permitir, lo hicimos siendo conscientes de lo que suponía pero, sobre todo, comprometidos con la necesidad de cubrir los gastos fundamentales de los ciudadanos en cuanto a educación, sanidad y políticas sociales. No fue –como le he dicho– una solución fácil de tomar, una decisión muy complicada pero que, desde luego, era absolutamente necesaria.

Pero, yo creo que todos tenemos que examinar cuál fue nuestro papel en aquel momento porque yo he escuchado después que muchos de los grupos de la oposición barajan